

Sygn. akt VI Gz 232/13

POSTANOWIENIE

Dnia 27 sierpnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki (spr.)

Sędziowie: SO Anna Harmata

SO Beata Hass – Kloc

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Mikulska

po rozpoznaniu w dniu 27 sierpnia 2013 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Spółki z o.o. w W.

przeciwko (...) S.A. w R.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Rzeszowie V Wydziału Gospodarczego z dnia 14 czerwca 2013 r., sygn. akt V GNC 1501/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Rzeszowie uznał skargę powoda na zarządzenie referendarza sądowego z dnia 9 maja 2013 r. za nieuzasadnioną (pkt I), oraz zarządził zwrot pozwu (pkt II).

Uzasadniając orzeczenie Sąd podał, że pełnomocnik powoda w dniu 9 kwietnia 2013 r. został prawidłowo wezwany o usunięcie braków formalnych pozwu, poprzez szczegółowe wymienienie załączników dołączonych do pozwu - w terminie tygodniowym, pod rygorem zwrotu pozwu. Ostatecznie w dniu 9 maja 2013 r. referendarz sądowy zwrócił pozew, gdyż w jego ocenie powód nie uzupełnił go w sposób należyty. W ocenie referendarza - wbrew wezwaniu - nie można uznać za właściwe i wystarczające oznaczenie załączników poprzez określenie ich jako: „Faktury powoda z tytułu dostaw towarów do pozwanego z dokumentami dostarczenia (WZ)”, „Lista przelewów i specyfikacje pozwanego do przelewów”, „Zestawienia faktur powoda z informacjami o datach rozliczenia”, czy też „Informacje o terminowości dostarczenia przez (...) przesyłek listowych z archiwum Urzędu Komunikacji Elektronicznej...”. Po wniesieniu skargi na zarządzenie referendarza Sąd Rejonowy uznał, iż brak jest podstaw do jej uwzględnienia wobec treści art. 126 § 1 pkt 5 kpc, który obliuguje do wymienienia załączników składanych w tym przypadku do pozwu.

Zdaniem Sądu, przy tak obszernym i rozległym materiale dowodowym dołączonym przez pełnomocnika powoda, tylko precyzyjne i konkretne wymienienie załączników pozwoliłoby dokonać ich weryfikacji. Pozwoliłoby również na zweryfikowanie, czy rzeczywiście dowody, na które powołuje się strona zostały przedłożone w Sądzie. Obowiązkiem

powoda wynikającym wprost z art. 126 § 1 kpc jest wymienienie załączników w sposób zindywidualizowany i szczegółowy, a za takowe nie można uznać zbiorcze ich wskazanie, co nastąpiło w punkcie 6 – 8 pisma powoda z dnia 11 kwietnia 2013 r.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył powód, który domagał się jego uchylenia. Uzasadniając zażalenie skarżący podniósł, iż wezwanie o uzupełnienie braków formalnych pozwu, jakie otrzymał w dniu 9 kwietnia 2013 r. wzbudziło jego zdziwienie, gdyż załączniki zostały szczegółowo wymienione w pozwie. Podał dalej, że inne sądy wydają nakazy zapłaty na podstawie identycznie przygotowanych pism, jak również przyjmują pozwy i pisma z obszerniejszymi załącznikami. Powód zarzucił również, że treść wezwania w zarządzeniu była nieprecyzyjna i nawet w oparciu o zarządzenie o zwrocie trudno określić jakie było żądanie referendarza. W dalszej części zażalenia skarżący wskazał treść określenia przez siebie załączników, co miało miejsce w jego piśmie procesowym z dnia 11 kwietnia 2013 r.

Sąd Okręgowy rozpoznając przedmiotowe zażalenie nie znalazł podstaw do jego uwzględnienia.

Przede wszystkim zauważyć należy, iż w zażaleniu skarżący reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w dalszym ciągu czyni zarzuty, co do rozstrzygnięcia wydanego przez referendarza sądowego, podczas gdy w istocie skarży postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 14 czerwca 2013 r.

Zarzuty objęte zażaleniem nie zasługują jednak na uwzględnienie, a to wobec treści art. 126 § 1 pkt 5 kpc cytowanego już uprzednio przez Sąd I instancji. Bez znaczenia przy tym w sprawie jest to, czy powód wnioskuje o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, czy też sprawa toczy się w postępowaniu zwykłym. Bez względu bowiem po stronie podmiotu, czy też osoby fizycznej, powołującej się na określone dowody jest obowiązek wskazania tychże dowodów, w sposób pozwalający na ich łatwą weryfikację. Przy tak obszernym materiale dowodowym, z jakim mamy do czynienia w niniejszej sprawie strona powoda winna zachować chociaż minimum staranności pozwalającej na umożliwienie Sądowi zweryfikowania przedkładanych dowodów na poparcie roszczenia. W przedmiotowym przypadku nie zostały wskazane nawet ilościowo składane załączniki, nie mówiąc już o wzajemnym ich odniesieniu (przypisaniu) do innych dowodów składanych w sprawie. Jeśli bowiem powód w swoim piśmie z 11 kwietnia 2013 r. stanowiącym uzupełnienie pozwu wskazuje jako dowód numer 6: „faktury powoda z tytułu dostaw towarów do pozwanego z dokumentami dostarczenia (WZ)”, jako dowód numer 7: „lista przelewów i specyfikacje pozwanego do przelewów”, natomiast jako dowód numer 8: „zestawienia faktur powoda z informacjami o datach rozliczenia” - jednak bez określenia ich wzajemnego powiązania, to Sąd I instancji rzeczywiście nie był w stanie zweryfikować przedkładanych dowodów ze stanem rzeczywistym. Dla zapewnienia właściwego toku postępowania, już na etapie składania pozwu strona zobligowana jest do takiego przedstawienia materiału dowodowego, aby można go było zweryfikować nie tylko pod względem ilościowym ale i merytorycznym, a następnie nadać sprawie bieg bez zbędnej zwłoki. Jako mało profesjonalne przy tym wydają się te zarzuty zażalenia w których skarżący twierdzi, że inne sądy nawet przy większej liczbie załączników (dowodów) wydają nakazy zapłaty, nie żądając ich szczegółowego wymieniania.

Reasumując, Sąd Okręgowy zażalenie powoda oddalił na podstawie art. 385 kpc w związku z art. 397 § 2 kpc.

Zarządzenie:

odpis postanowienia doręczyć pełnomocnikowi powoda.